

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

Octavo Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

DIES OCTAVA

Sancto, cujus nomen geris, consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista:
Amo IESVM amore MARIÆ, amo MARIAM amore IESV. Actus iste usitatus fuit Patri Gaspari Druzbicki Soc. JESU.

MEDITATIO I.

De Amore DEI.

Contemplatio ad amorem spiritualem in nobis excitandum ponitur à S. P. N. in Lib. Exerc. Hebdom. 4

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.

PRÆLUDIUM I. Cogita te stare coram Domino, Angelis, Sanctisque omnibus tibi propitijs.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam, per quam beneficiorum ejus in te collatorum magnitudinem perspiciens, ad amorem, cultum, ac servitium ipsius totum te impendas.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem, *Jerem. 31. in charitate perpetua dilexi te : & considera, impendere se Deum amori tuo plenè ac totaliter, seipsum nempe totum, totumque*

totūque reliquum Universum. Inprimis enim amor, quo te Deus amat, est ipse Deus, nihilque est in Deo, quō te Deus non amet. Deinde amat te Pater æternus, Filium suum tibi dans; amat te Filius, Incarnatus, passus, mortuus pro te, & cibus factus pro te; amat te etiam Spiritus Sanctus, donis suis te illuminans, ornans, sanctificans; amat te Omnipotentia, creans & conservans te, amat Essentia & immensitas semper tibi præsens; amat sapientia & providentia gubernans te; amat æternitas, immortalem te faciens. Insuper amat te Deus toto universo, dum omnes creaturas, etiam ipsos Angelos, ordinat in ministerium tuum. Expende hunc Dei tui amorem erga te, & vide, an respondeas illi pro modulo tuo, & an illum ames toto te, toto corde, toto eo, quod habes, quod es; toto eo, quod agis, & pateris; proponēque meliora.

II. Audi Prophetam de Deo dicentem; *Isa. 69. in dilectione, & indulgentia sua ipse redemit eos, & portavit eos, & elevavit eos.* Hoc audiens considera, amari te à Deo summè & super omnia. Inprimis enim amat te supra omnem aliam creaturam, quia nulli creaturæ tantum præstitit & præstat, quantum tibi, ô homo. Cui creaturæ alteri hypostaticè unitus est Dei Filius? pro quâ passus? cujus factus cibus? Quod etiam amet te

Deus - Homo supra vitam suam mortalem
audi Augustinum : *Dilexisti me Domine plusquam te, quia mori dignatus es propter me.*
Deus ergo amat te super omnia ; & tu non amabis Deum super omnia ? Vide jam , si est aliquid , quod plusquam Deum , vel non propter Deum ames , & repudia omnia.

III. Audi Deum tibi dicentem , *Isaia 5.*
Quid est, quod debui ultra facere vineæ meæ, & non feci ? Hoc audiens considera , amari te à Deo non solo affectu , sed re ipsâ ; existens enim in omnibus & singulis creaturis tibi deservientibus , dat illis esse , posse , vivere , sentire , moveri , intelligere , permanere , propter bonū usūque tuum : præsens ipsemet tibi in singula momenta te conservat , & veluti de novo creat te , providet & prospicit tibi : cum ipsis creaturis deservit tibi ; cum sole tibi lucet ; cum igne te calefacit ; cum terra te sustentat ; cum aëre tibi dat respirationem ; specialiter autem , ut auctor supernaturalis , assidue operatur in anima tua : hæc tibi Deus ! & tu non repones miserum amorem tuum tanto amoris Dei tui ? contentusne eris solo affectu , eoque inefficaci ? non laborabis pro Deo usque ad defatigationem ?

COLLOQUIUM. Amas me , ô charitas , in immensum , DEVS meus ! & ego nec cum mensura quidem repono tibi amorem ! ergo abhinc diligam te Domine ! sed , ah serô
cognovi

cognovi te, pulchritudo tam antiqua! amo
 ergo tandem te, toto me. *Suscipe, Domine,*
universam meam libertatem, accipe memoriam,
intellectum & voluntatem meam: quidquid ha-
beo, & sum, mihi largitus es: totum id tibi re-
stituo, tueque adoranda trado & subdo volunta-
ti: amorem tui solum mihi dona, & dives sum
satis, nec aliud quidquam ultra posco.

In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore Matutino diei octavæ
 relegenda.

De Præsentia Dei.

Inui supra, in Hora Considerationis diei
 tertiæ, oblivionem præsentis Dei esse fon-
 gem omnium defectuum; & in Hora Con-
 siderationis diei septimæ, sicut homines
 sæculares, ita & religiosos destrui, defectu
 actualis fidei de præsentia Dei. Atque hæc
 ibi incidenter; hoc loco de religioso usu
 ejusdem præsentia Dei ex professo agendum
 duxi.

Primò itaque certum est, uti ibidem dixi,
 efficacissimum esse remedium contra pecca-
 ta memoriam præsentia Dei. Nam, ut ait
 Clemens Alexandrinus lib. 3. de Pædag. cap. 5.
Hac solum ratione fit, ut quis nunquam labatur,

si Deum sibi ipsi semper adesse existimet. Hoc remedio S. Paphnutius Thaidem meretricem, & S. Ephrem aliam procacis vitæ mulierem ad frugem reduxit.

Secundò, certum est, nihil esse præsentius ad vincendas tentationes, ad evitanda pericula, & difficultates omnis generis superandas, quàm memoriam præsentia Dei. Experienciâ suâ id didicit Propheta Domini, ita ut audenter pronunciaret, *Psal. 22. Etsi ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.*

Tertiò, certum est, jugem præsentia Dei memoriam, vitamque illi accommodatam, esse compendium & summam perfectionis in hac vita: conclusit Deus ipse veritatem hanc, dum docens Abrahamum, quomodo posset esse perfectus, dixit: *Ambula coram me, & esto perfectus, Gen. 17.* Hinc quicunque placuerunt Deo, in memoria præsentia Dei potissimum enituerunt. Elegit Dominus duos ex omni carne, qui nondum sunt mortui, servati que ad certamen cum Antichristo; & in quo præcipuè hi tam privilegiati servi Dei excelluerunt? hoc de illis refert Sacra Scriptura, *Genes. 2. Ambulavit Henoch cum Deo.* Quem aliqui Judæi censuerunt fuisse Angelum incarnatum, ut Cornelius à Lapide refert in hunc locum. Eliæ verò quid vivaciùs inhæserat, quàm præsen-

tia

tia Dei? hoc in eius ore frequens fuit: *Vivit Dominus, in cuius conspectu sto.* 3. Reg. 17. Preciosissima Filij Dei Mater omnes puras creaturas superavit perfectione; quàm autem Dei præsentis indefinenter memor fuerit, innuitur in canticis: *Ego dormio, & cor meum vigilat, cap. 5. v. 3.* Quæ verba nonnulli SS. Patres, & Theologi explicant de B. V. dicuntque eam etiam in somno Dei memorem fuisse. Immò S. Bonaventura, S. Bernardinus, & noster Canisius tradunt, pluribus Sanctis revelatum esse, quòd B. Virgo integras ferè noctes orando & meditando traduxerit, ut adnotat Cornelius in hunc locum. Verba S. Bernardini digna relatu sunt, *Tom. 2. serm. 91. art. 1. c. 2. Somnus, qui abyssat & sepelit in nobis rationis & liberi arbitrij actus, & per consequens actum merendi, non credo, quòd talia in Virgine operatus fuerit, sed anima ejus libero ac meritorio actu tunc tendebat in Deum.* Adijcio exemplum è nostris unum, de P. Petro Cottono, in cuius vita lib. 2. c. 10. scribitur, quòd singulari Dei beneficio decem circiter annis ante mortem, etiam dormiens, liberi arbitrij usum habuerit, ad orationem ac meditationem, & consequenter ad Dei præsentiam memoriâ retinendâ.

Quartò, certum est, nullum religiosum posse esse verum religiosum, nisi se exerceat in usu frequenti memoriæ præsentis Dei.

Quia

Quia cum nullus possit esse verus religiosus, nisi tendat semper ad perfectionem, juxta superius dicta, & perfectio consistat in jugi memoria presentiae Dei, juxta proximè dicta; manifestè habetur, neminem posse esse verum religiosum, nisi se exerceat in usu memoriae presentiae Dei. Ex quo etiam facile est colligere, quòd religiosus, qui sub mortali obligatur tendere ad perfectionem, plurimum etiam obligetur, exercere usum memoriae presentis Dei. Facile quoque est ex dictis colligere, quòd, si quis velit scire profectum suum in via DEI, inde possit noscere, an & quantum profecerit in memoria presentis DEI per diem & noctem; in memoria, inquam, non qualiquali, sed cum reverentia, amore, & conformatione vitae ad exigentiam presentis DEI.

Quintò, certum est, memoriam presentiae Dei esse inchoationem beatitudinis aeternae in hac vita: sicut enim beatitudo caelestis consistit in visione divinae faciei, sic inchoata beatitudo terrestri consistit in hoc divino intuitu: hinc Glossa ordinaria ad illud 3. Reg. 17. Vivit Dominus Deus Israël in cuius conspectu sto, ait; *in conspectu Domini stat justus modò, stabit & in futuro. Mens repleta recordatione presentiae Dei, quid nisi caelum est? Semper Dei memineras, & caelum mens tua evadet, & S. Ephrem ait: Qui est semper*
memor

memor Dei, est sicut Angelus: Angeli enim semper vident faciem Patris. Sed jam commemorandæ sunt praxæ aliquæ frequentis memoriæ circa præsentiam Dei: ex quibus sit hæc.

1. Occasionibus habendæ in memoria præsentia divinæ, quæ in vita religiosa quotidie occurrunt, bene uti: ita enim est ordinata vita religiosa, ut, nisi velit hoc ipso delinquere, non possit non frequenter meminisse Dei religiosus: quod inde constat; Impendis enim quotidie, Religiose, ex præscripto religionis horam integram meditationi, præparationi illam præcedenti, & reflexioni subsequenti: ecce jam plusquam una hora, in qua non solum potes, sed debes esse memor præsentis Dei. Deinde paraste ad Sacrum saltem per quadrantem; absolvis Sacrum per dimidium horæ; in gratiarum actione moraris saltem per quadrantem: ecce iterum hora, in qua obligaris meminisse Dei. Officio Canonico Sacerdotali persolvendo impendis quotidie plusquam horam; nunquid in ea non debes esse memor Dei, quem alloqueris? jam in examine Matutino & Vespertino, Litanis, colloquijs Spiritualibus, Salutatione Angelica, singulis horis dici solitâ, & ad ternum per diem pulsam ter repetitâ: nomine Dei toties per diem invocato & audito; in ipsis denique

denique circa animas religiosis functionibus, concionibus, confessionibus, instructionibus, quot & quantæ sunt occasiones exercendi memoriam præsentis divinæ! Utere ergo, Religiose, his occasionibus, prout debes, & eris memor Dei, Deusque erit memor tui, & firmabit super te oculos suos.

2. Orationibus jaculatorijs ad Deum frequenter uti, quas mirum in modum commendant Sancti Patres, & viri ascetici. S. Augustinus Epistolâ ad Probam ait: *Dicuntur fratres in Ægypto crebras quidem habere orationes, sed eas brevissimas, & raptim jaculatas, &c. dum sportulas texebant; dum manibus laborabant, &c.* Unum ex jaculis hujusmodi jaciebant: *Diligam te Domine fortitudo mea!* hæc eadem jacula etiam nos, manu linguæ vel cordis, jacere possumus, quocunque loco, in quocunque negotio. Vocantur autem hæc Orationes jaculatoriæ, quòd vi amoris janciantur in Deum, & sicut sagitta Jonathæ nunquam redijt retrorsum, ita hæc jacula nunquam sint sinè fructu. Jecit semel tantum jaculum tale Iatro in cruce, jecit, inquam, ad cor Christi dum dixit: *Memento mei Domine, dum veneris in Regnum tuum, & ô quàm iaculum hoc non redijt retrorsum!*

3. Micas temporis & minuta, quæ inter finem & initium diversarum occupationum, atque in ipsis occupationibus identidem intercurrunt,

recurrunt, non finire frustra abire, sed in
ijs memoriam præsentis Dei non per aliquas
imaginationes, caput fatigantes & lædentes,
sed per actus fidei, spei, amoris, aliarumque
virtutum ad Deum directos, occupare, ad-
habito circa hoc etiam examine particulari.

Hæc si ex parte tua adhibueris, Religiose,
docebit te Unctio Spiritus Sancti modos
alios habendi semper in memoria præsen-
tem Deum, qui tibi in omni actione ita
inhærebit, sicut febricitanti, in omni quod
agit, inhæret calor ejus febrilis.

DIEI OCTAVÆ

MEDITATIO II.

De Amore pretiosissimæ Dei Pa- rentis.

Quantum nos affici erga Matrem Dei &
nostram, Virginem beatissimam, velit S. P.
N. patet ex tot colloquijs, quæ in Exercitijs
suis præscribit, & dirigere ad eam jubet.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.

PRÆLUDIUM I. Constitue te coram
pretiosissimâ Dei Matre, totam Societatem
nostram sub pallio suo continente, ut osten-
sum Venerabili Patri Gutierrez.

PRÆLUDIUM II. Pete à Christo Domi-
no gratiam affectus teneri, intensi & æterni
erga Matrem ejus.

PUN-

PUNCTUM I. Audi dicentem Deum; *Isaie 51. Attendite ad Abraham Patrem vestrum, & ad Saram, quæ peperit vos.* Hoc audiens, considera: sicut Christus est Pater & auctor Societatis nostræ, nomine ejus insignitæ, ita fortunatiorem Saram (quæ *Dominam odoris* significat) B. Virginem esse Matrem Societatis: ad ejus imaginem in monte Serrato S. Ignatius in alium prorsus virum mutatus est; in æde ejusdem Virginis, quæ mons Martyrum dicitur, die Assumptionis ejus primi decem Patres vota sua primò nuncupârunt; in ejusdem Sacello Templi S. Pauli publicam fecerunt Professionem; Primum Romæ templum Societati cessit S. Mariæ de Strada; Illa S. Ignatio Constitutiones scribenti apparere solita fuit; Illa eundem in Exercitijs Spiritualibus instruxit; Illa domum suam Lauretanam, olim Nazarethanam, à nostris inhabitari fecit. Si igitur es Filius Societatis, totis medullis cordium Mariæ afficiaris, cultumque & amorem ejus in omnium, præsertim puerorum, rudium, pœnitentium & discipulorum tuorum cordibus propagare studeas.

II. Audi Deum dicentem, *Eccl. 23. Memento Matris tuæ; in medio enim magnatorum consistis.* Et considera, non aliam esse Matrem, quæ te Societati genuit, nisi B. Virginem: quamvis enim te visibiliter non monuerit,

nuerit, ut ingredereris Societatem, prout
monuit aliquos, per illius tamen misericor-
diam stetit, ut te sibi in Socium adlegeret
Dominus Jesus: revoca in memoriam, quo-
modo tibi adhuc in pueritia affectum ad il-
lam injecerit Deus; quantusquantus coram
Deo es, totus Mariæ es: hæc Mater pulchræ
dilectionis, & timoris, & agnitionis, &
sanctæ spei, non permisit te illaqueari dile-
ctionibus vanitatum, atque ad timorem,
agnitionem & spem æternorum perduxit.
Jam vide, quàm gratus esse debeas primariæ
huic, post Deum & Christum, Benefactrici
tuæ, quantum affici illi debeas: cõordina
quotidianas erga ipsam devotiones, & pro-
pone.

III. Audi B. Virginem dicentem tibi,
quòd olim dixit P. Joanni Nunnio adhuc
sæculari; *Visne servire Filio meo usque ad de-
fatigationem?* Et considera imprimis, hanc
esse præcipuam in Societate Jæsu devotio-
nem ad B. Virginem, nullis parcere labori-
bus, in scholis, in cathedris, confessionali-
bus, circa ægrotos, incarceratos, rudes
erudiendos, &c. omniâque hæc exactè pera-
gere, & per manus B. Virginis Deo offerre;
nunquam ad otium & quietem adspirare;
indulgentias, singularitates, & conniven-
tias nullas velle, & tandem præ laboribus
mori. Deinde responde B. Virgini, & dic
In.

In COLLOQUIO: Et quidni, pretiosissima Dei mei Mater! velim usque ad defatigationem servire Filio tuo? qui pro me fatigatus est, sudavit, sanguinem fudit, & tandem in lecto crucis quievit? quidni velim & tibi usque ad defatigationem deservire? ubi æquius & fortunatius impendam, expendamque & prodigam vires meas, quam in obsequio vestri? Nolo me superari ab Aulicis, qui in obsequijs Dominorum suorum fatigantur, & moriuntur, &c.

In fine, Pater, & Ave.

HORA CONSIDERATIONIS

Tempore pomeridiano diei octavæ.

De Servitio Dei sine intuitu ullius mercedis, & de desiderio videndi DEVM.

I. Postquam Christus Dominus retulit de quodam homine divite, annosque plurimos ad comedendum, bibendum & epulandum sibi pollicente, cui Deus dixit: *Stulte, hac nocte animam tuam repetent à te, & hæc, que parasti, ejus erunt?* ita concludit historiam: *Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives.* Quærunthic Sacræ Scripturæ interpretes, quid sit thesaurizare sibi, nec esse divitem in Deum? S. Augustinus de tempore, *serm. 44.* quem refert Cornel. à lapide in hunc locum, dicit: *Eum esse divitem in Deum,*
qui

qui est plenus charitate, seu qui ex charitate sola servit Deo, non intuitu ullius mercedis, etiam cælestis, thesaurorumque Regni Dei.

2. Sic erga Deum dives fuit magnus divinorum æstimator Job, dum protestatus est, *Etiamsi occiderit me, in ipso sperabo: veluti diceret: non propter vitam, ullumve bonum meum spero in Deum, illique servio, sed propter illum solum.*

3. Tales erga se divitias placere sibi ostendit Deus, dum in quodam raptu S. Magdalenæ de Pasis exhibuit S. Joannem Evangelistam, séque in anima ejus singulariter oblectantem, eò quòd anima illa omnia operata sit ex solo Dei amore, & ex eodem animas ad suum Creatorem duxerit, ut refert P. Tausch de Matre dolorosa. lib. 2. cap. 12.

4. De ipsa uerò hac S. Magdalena scribitur in vita ejus, eam dicere solitam: *Si crederem, me uno solo verbo prolato ob alium finem, quàm ob amorem Dei, posse evadere Seraphinum, nunquam illud proferrem.*

5. Jam de S. P. N. Ignatio in hac materia quid dicendum? audiamus illum in exercitijs suis ita loquentem: *Suscipe Domine universam meam libertatem, &c. amorem tuum solum cum gratia tua mihi dones, & dives sum satis, nec aliud quidquam ultra posco.* Et in Sumario vult à suis omnibus semper id spectari, ut serviant & placeant divinæ bonitati, propter illam ipsam potius, quam

quam ob timorem pœnarum, vel spem præmiorum.

6. Executus est eximiè Regulam hanc optimus Frater Joannes de Soto Vestarius è nostra Societate, qui gravi & mortiferò, quem prædixerat, morbò decumbens, jam morti proximus acum poposcit, quam in parietis rimam inseruerat: qui præsentem aderant, delirare illum opinabantur; sed ille, non deliro, inquit, sed amore Dei dari mihi velim, quod peto: acceptam itaque acum sumit, & ait: *Hæc mihi acus cæli clavis erit; hæc paradisi portas referabo, cumque hæc mori cupio, & Christum invisere Redemptorem meum; nihil enim hæc acu paravi, nisi solius amore Dei, neque filum eadem trajeci unquam, nisi ut illi placerem, nec aliter, quam si ipsum Christum vestire debuisssem.*

7. Assuesce igitur, Religiose, imitari hos, & ita per omnes actiones tuas servire Deo, ut non spectes mercedem ullam, sed solum amorem Dei. Addo tamen, etiam spe præmij cælestis & metu gehennæ, seu propter Deum glorificatorem & vindicem æternum aliquid operari, esse actum virtutis Theologicæ Spei, cujus objectum prosecutionis est gloria æterna; objectum autem fugæ, est pœna æterna.

8. Quod attinet ad desiderium videndi Deum, de hoc breviter quædam adnoto.

Inprimis,

In primis, signum esse non postremum reprobationis, nunquam desiderare videre Deum in cœlo: in tales enim cadit illud de reprobis dictum, *Psal. 105. Pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.* Et certè quis viator non appetit terminum suum? quis exul non desiderat patriam suam? nisi eo ipso desierit esse patriota. 2. desideria rerum terrenarum extingui per desiderium videndi Deum, magis quàm per appetitum calidorum destruitur appetitus frigidorum. 3. neminem posse esse verum religiosum, qui non aliquando saltem toto corde efficaciter appetit cœlestia, seu videre Deum; quia cùm religiosus debeat esse & contemptor rerum terrenarum, & desertor, si effectu adhæret illis, non censetur verus religiosus: hoc ipso autem censetur adhærere rebus terrenis, si nunquam appetit cœlestia; nunquam enim cor nostrum est sine adhærentia ad aliquid. 4. Servum Dei eò esse viciniorem cœlo, quò ardentius & vehementius appetit cœlestia, seu videre Deum, quia in fine motus est velocior. Sic anhelabat Moyses. *Exod. 33. Ostende mihi faciem tuam! ostende mihi gloriam tuam!* sic David *Psal. 41. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum!* Sic S. Paulus cupiens dissolvi ad *Phil. 2.* Sic S. Pater noster; *ô quàm sordet mihi terra, dum cælum aspicio!* 5. defectum desiderij, videndi SS.

H

Trinitatem

Trinitatem, obstaculo nonnullis fuisse post mortem, ne statim admitterentur ad visionem Dei: comprobatur id P. Nierembergii ex historia Collegij Complut. lib. 2. doctr. 13. cap. 78. relatione quadam de P. Joanne Fernandio, qui Romæ Theologiam docens, dum materiam de SS. Trinitate traderet, exarsit ejus videndæ desiderio, raptusque in spiritu, post multa sibi admodum gravia vidit in horto quodam peramæno animam, quandam pellucidè & radiantè vestitam, à qua didicit, quòd esset anima unius Fratris nostri, qui in Societate septennio vixit, & propter defectum desiderij videndi SS. Trinitatem, ejusdem desiderij purgatorium in eo loco pateretur.

DIEI OCTAVÆ

MEDITATIO III.

Concludens Exercitia Spiritualia

Directorium nostrum in Exercitia S. P. N. præscribit quædam commendanda ijs, qui Exercitia peregerunt, & ab iisdem cordi sollicitè imprimenda, ad quæ deserviet hæc Meditatio.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.
PRÆ.

PRÆLUDIUM I. Statue te in præsentia Dei, te intimè penetrantis & pervidentis.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam, per quam tibi Exercitia Spiritualia, quæ fecisti, cedant in salutem æternam.

PUNCTUM I. Audi dicentem DEUM per S. Paulum ad Rom. 2. *Inexcusabilis es, ô homo.* Et considera, nullam te coram Deo post hæc Exercitia excusationem habiturum, si vitam tuam juxta rationes æternas, juxta conscientiam, vota & regulas religionis non direxeris: non poteris dicere; ignoravi, lumen Dei non habui. Non poteris dicere; non potui, gratiam Dei excitantem auxiliantemque non habui; solùm hoc debebis fateri, nolui. Vide ergo, ne sis similis illis Ethnicis Sapientibus, qui cùm cognovissent Deum, non sicut Deum glorificaverunt, sed evanuerunt in cogitationibus suis. Cognovisti, quid exigit à te Deus, quid religio, quid tu ipse: vide, ne evanescas; aliàs nullam excusationem in die judicij habebis. Propone igitur, omnia, quæ didicisti, & in quibus convictum te sensisti, observare deinceps.

II. Audi Christum Dominum dicentem, Luc. 12. *Servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non fecerit, vapulabit multis.* Hoc audiens considera, longè majorem pœnam seu damnationem tuam fore, si post hæc Exercitia malus, in servitio Dei negligens,

gens, tepidus & plebeius, ac vix plebeius Dei servus fueris, quàm si nunquam ea fecisses, quia quòd majora alicui Deus concedit beneficia, eò magis illi displicet, quòd ab illo contra se committitur: cùm ergo tantum tibi Deus per hæc Exercitia præstiterit beneficium, væ tibi, si ad pristinas tuas redieris consuetudines! horrendum est illud magni cujusdam viri dictum: *Quem Exercitia S. Ignatij non corrigunt, illum nec ipse corrigit infernus.* Scias, inter signa reprobationis hoc esse, si ad tantum lumen Dei, velut noctua cæcutias, actum de te est, si non duxeris religiosius vitam, & ne actum sit, vide, quomodo deinceps in omnibus te gerere debeas: renova igitur proposita tua, & in praxin deducere stude.

III. Audi Angelum jurantem per viventem in sæcula sæculorum: *quia tempus non erit amplius, Apocalyp. 10.* Et considera, quòd hæc Exercitia Spiritualia fortè sint ultimum medium, quo ad te excitandum, & ad se alliciendum usus est Deus. Mirabilis est Deus in consilijs suis, quòd te adhuc toleraverit, & occasionem tantam ad bonum largitus sit. Agnosce bonitatem Domini Dei tui, sincerè te amantis, & vide, ne dicatur tibi: *Curavimus Babylonem, & non est sanata; derelinquamus eam.* Venient tibi in mentem in morte Exercitia hæc; stabunt singula

ſingulæ meditationes ante oculos, & loquentur tibi; an non potuiſti? quis te impedivit? cognoſces, ſed ſerò, amiſſum bonum, & totâ non recuperandum æternitate. Ne ergo ita eveniat, propone firmiſſimè, quæ in Exercitijs propoſuiſti, & ſtatim executioni mandare ſtude.

COLLOQUIUM. Et quid jam tandem, ô bonitas DEI mei, mecum ages? feciſti mihi ultra ſpem & expectationem meam! detruendus jam eram ad infernum, & ecce, me miſericordiſſimè erexiſti, illuſtrâſti, tempus conceſiſti! O fons miſericordiarum! quomodo non ſerviam tibi? Si eſt aliqua venuſcula in corpore meo, quæ abhinc non ſerviet tibi, erue eam. Faceſſe ergo præterita vita! jam me Dominus Jeſus in novitate vitæ vult ambulare. Domine, qui dediſti velle, da & perficere! Tibi ſit honor, & gloria in perpetuas æternitates, ex me, & ex omni creatura, Amen, Amen, Amen!

In ſine, Pater & Ave, Anima Chriſti, & Te Deum laudamus.

